4 gyilkosság a 7.-ik oldalon!!

Ludas Matyi

III. évfolyam, 44. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 november 5

Csak el ne tüsszentse magát!

Polémia

A *Gépsava* írja:

„Azok a disznó gazemberek, akik a *Kis Mustrák* c. mélyen tisztelt laptársunk rühös hasábjain azt állítják, hogy hangunk nem elég udvarias, piszkos fülük mellé dughatják azt a megdönthetetlen meggyőződésünket, hogy ótvaras orgyilkosoknak nincs helyük a demokratikus sajtó szent ligeteiben."

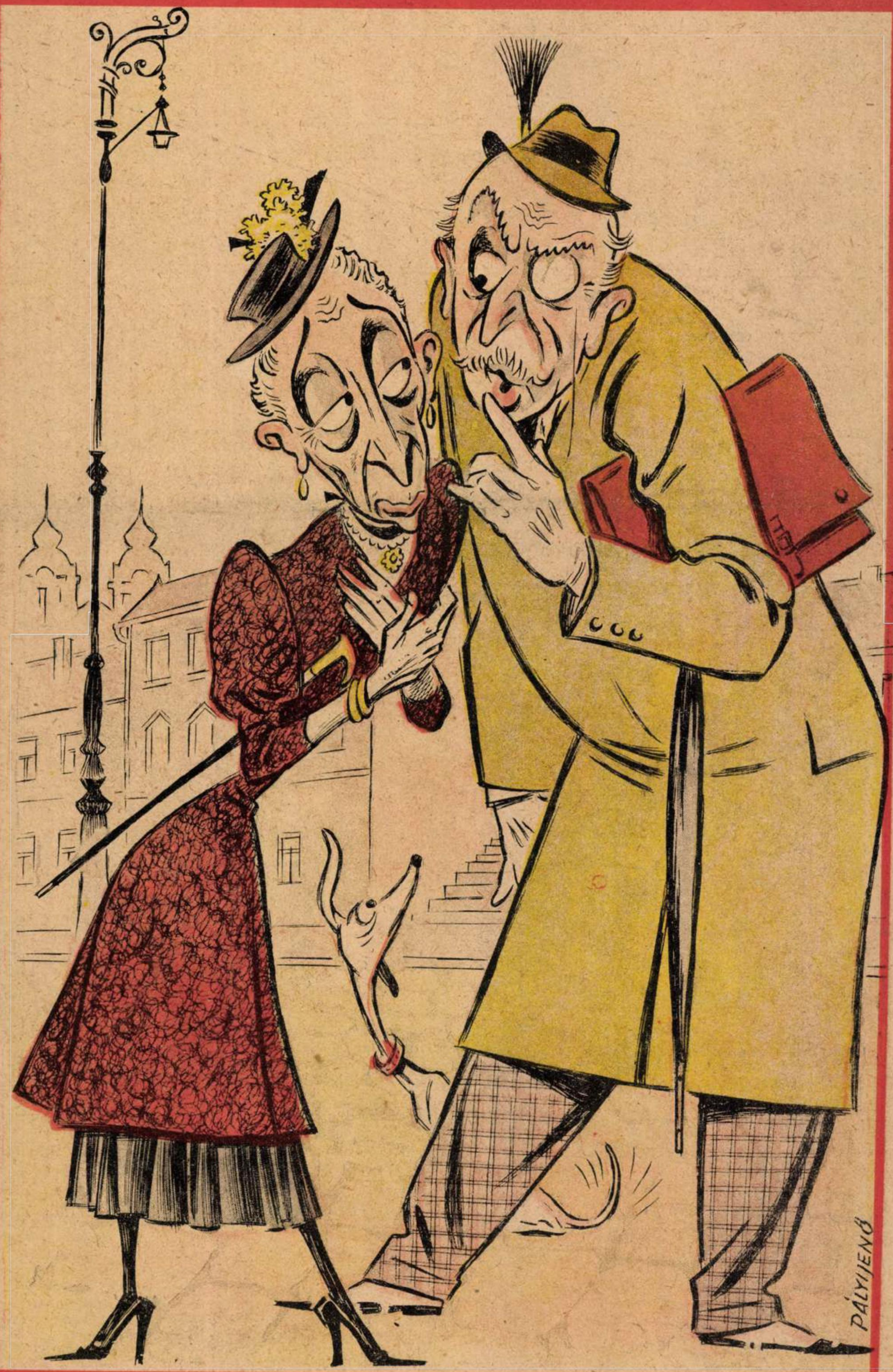
A *Kis Mustrák* válasza:

„De kérem, mi csak annak megállapítására ..."

A *Gépsava* felelete:

„Kuss, fogd be a pofád! Nem egy ilyen koszos kutya feladata az, hogy bennünket jó modorra oktasson. Olvasó közönségünkre bizzuk, hogy a *Kis Mustrák* röfögő csürhéjének újabb hazudozásait kőkemény osztályöntudatával a legközelebbi moslékos dézsába visszautasítsa."

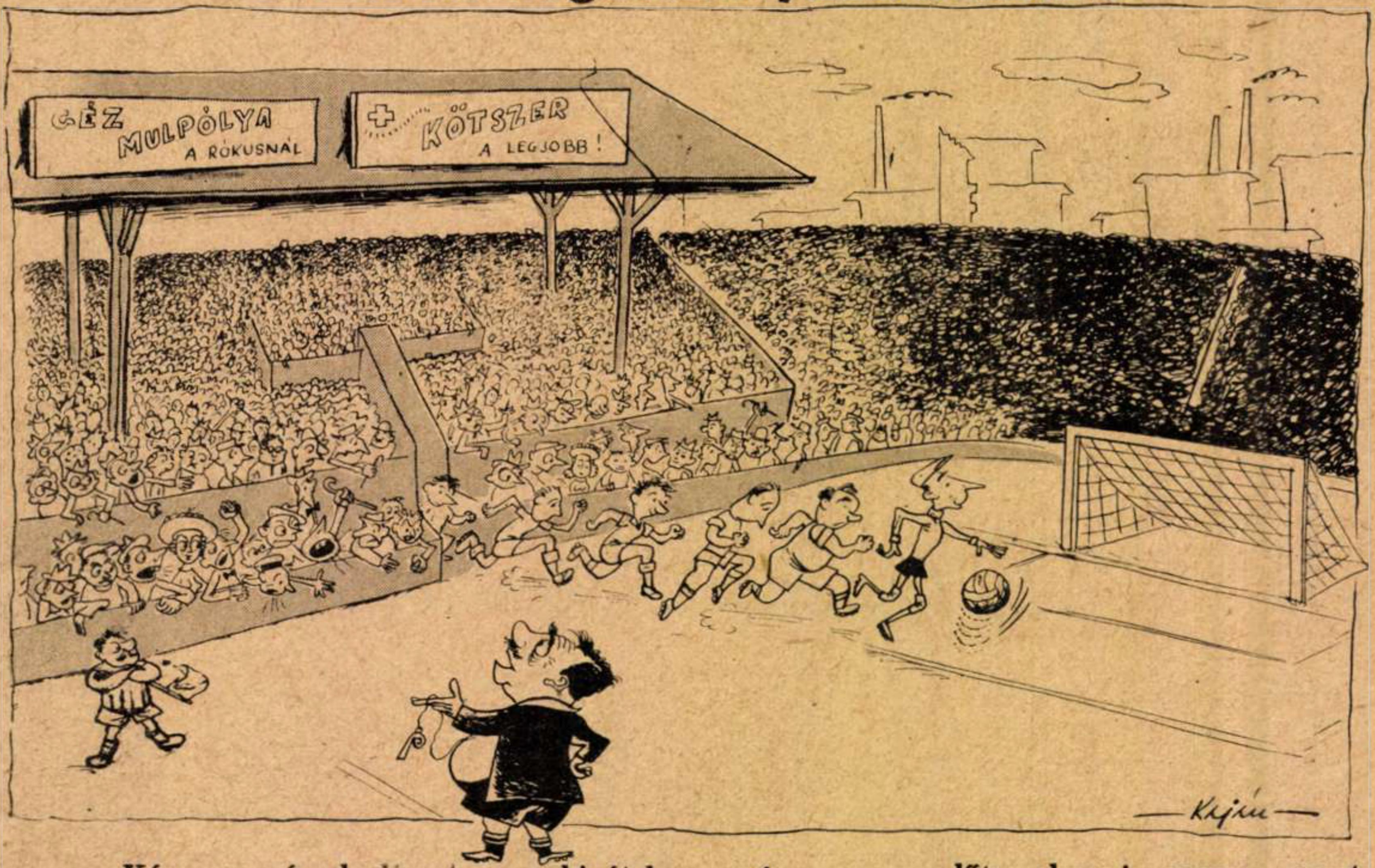
A legfrissebb rémhír

— Igaz?
— Igaz!
— Micsoda?
— Azt még nem tudom.

70 fillér

Kötelességtudó futballbíró

— Kérem, szíveskedjenek ma kivételesen már a meccs előtt elverni engem, mert korán haza kell mennem.

Önmagát is megpeticionálta a Balogh-párt

A Balogh-párt, mint ismeretes, megpeticionálta a saját fejér—esztergom—komárommegyei eredményét. Alkalmunk volt az ügyről Balogh István dr. pártelnökkel beszélgetni, aki a következőket mondotta:

— *Karakán gyerek vagyok én, a mindenemet! Majd én megmutatom magamnak! Ha azt hiszem, hogy megijedek magamtól, akkor tévedek! Hát mit képzelek én, hogy velem mindent lehet csinálni? Csak azt üzenhetem magamnak, hogy vigyázzak magamra!*

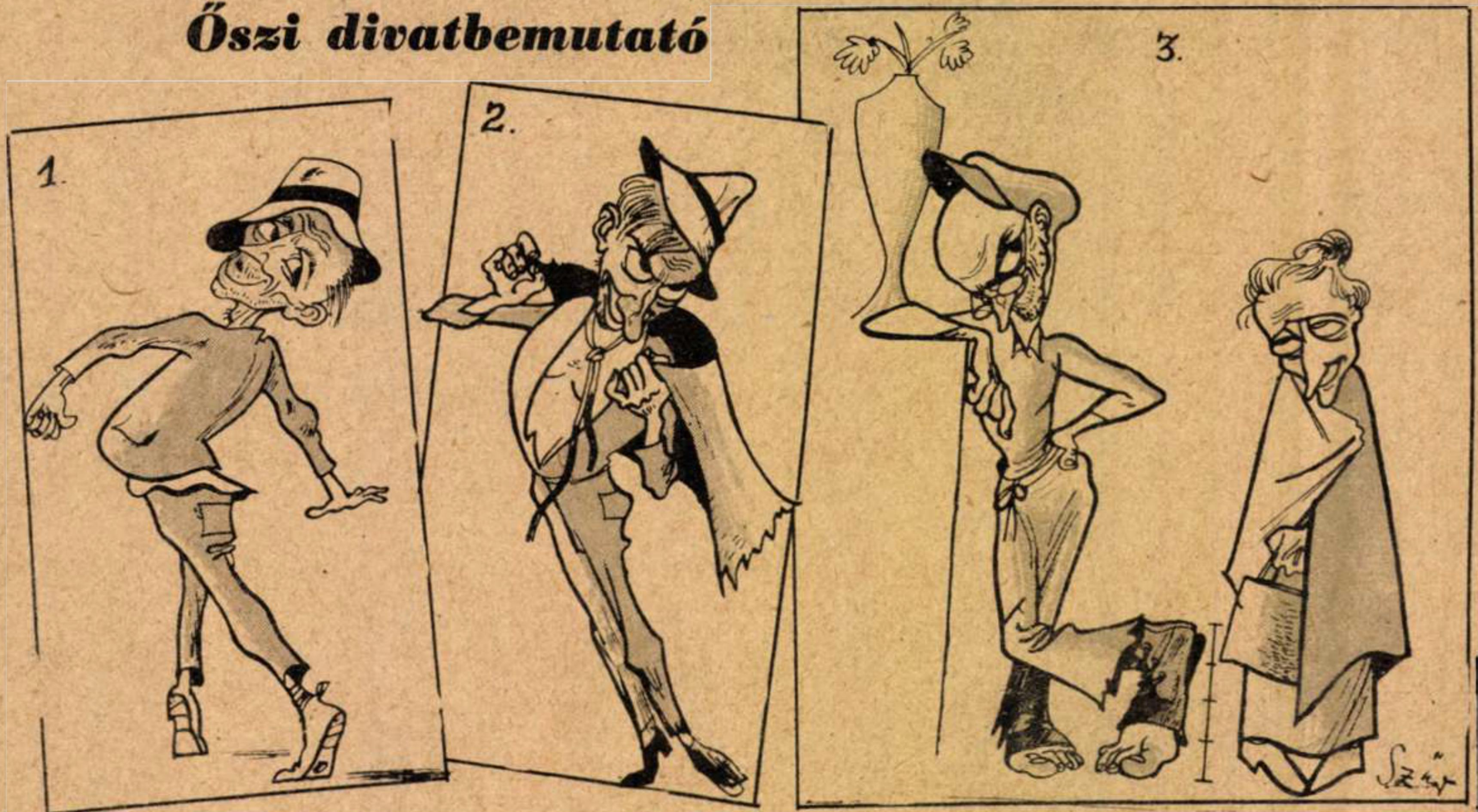
Ezután rátért az ügy érdemi részére:

— *Kérem, meg kell tanulnom végre, hogy én nem hagyom magamat magamtól befolyásolni! Ha én Horváth Ivánt jelöltem második helyen, nem tűrhetem, hogy ezt egy olyan illetéktelen egyén, mint én, Alvinczi Imrére módosítsa. Fantasztikus, hogy miket merek én, nade viszont megnyugtató, hogy itt vagyok én, aki majd megmutatom magamnak.*

Erőt vesz izgatottságán és legyint.

— *Szerencsém, hogy itt van a szerkesztő úr, mert ha nem volna itt, biztosíthatom, hogy másként beszélnék magammal!*

Őszi divatbemutató

1. Klofák Jenő zálogházból kiváltott zakójában, alul kilógó csipkés cumplival. (Szita-szalon.)
2. Gugyerák egyetlen foltból készült télikabát ban, a legújabb típusú párisi madzag-nyakkendővel, hasított ingmellel. (Berkovits-szalon.)
3. Malcsák Benő háromnegyedes cipőjével és feles-égével. (Toprongy-szalon.)

E HÉTEN

a következő híreket cáfoljuk meg:

Nem igaz, hogy Rákosi Mátyás disszidált és Nagy Ferenccel együtt, egymillió dolláros alaptőkével Habsburg-pártot alapítanak.

Nem igaz, hogy kitört az amerikai-szovjet háború és nem igaz, hogy Molotov személyesen adott két atompofont Marshallnak.

Nem igaz, hogy Veress Péter elmenekült Magyarországról és mint croupier működik a montecarlói játékaszinóban.

Nem igaz, hogy azért van szárazság, mert a nedvességet az oroszok elvitték jóvátételbe és nem igaz, hogy azért nincs krumpli, mert a képviselők nem imádkoznak ülés előtt.

Nem igaz, hogy Hitler életben van és Pakson Schwartzkopf álnév alatt ő a hitközségi elnök.

Nem igaz, hogy az amerikaiaknak olyan atombombájuk van, amely megszünteti a haj korpásodását és az sem igaz, hogy minden 60 éven felüli nőt behívnak ejtőernyős szolgálatra.

Nem igaz, hogy Pfeiffer Zoltán és Schlachta Margit házasságot kötöttek minden külön értesítés helyett.

Földindulás PDP-ban

Az ország egyik legnagyobb törpepártjában óriási válság tört ki. A párt két óriási részre szakadt, szárnyak alakultak ki, majd összecsaptak. Először a Központi Nagybizottság két albizottsága tárgyal a PDP-ellenes Tevékenységeket Vizsgáló Bizottsággal. Ezután összeült az Országos Kerületi Nagyválasztmány Még Nagyobb Kongresszusa. Hatalmas viharok közepette mind a hárman felszólaltak s végül drámai lépésre határozták el magukat: kizárták a képviselők egyharmadrészét. Majd Vészy beszélt. Szögediesen.

Kitört a háború!

Saját rémhírszolgálatunk jelenti

Amiről eddig csak suttogni mertek, most végre indiszkréció folytán nyilvánosságra került. Kitört a háború. Az illetékesek ugyan még mindig tagadják és a legkülönfélébb trükkökkel igyekeznek palástolni a való helyzetet, a

nyitott szemű és fülű

emberek azonban már tudják, hogy háború van. Budapesten már építik a barrikádokat. A torlaszépítők ravaszul azt állítják, hogy csak sineket javítanak, ez az átlátszó porhintés azonban józan emberekkel szemben nem vezet célhoz. Titkos szirének lepik el esténként az utcákat. Világos, hogy légoltalmi szirénekről van szó, akikkel szemben ajánlatos

oltalmi szerekről

gondoskodni.

Egyes budai utcákban már elsötétítés van. A Margit-híd munkálataihoz sok munkást hívtak be. A háborús feszültség következtében egyre fokozódnak a behívások. Nyilt titok, hogy már régóta folyik a hídcsata.

A beavatottak szerint a hadihelyzet is világos. A jobbszárny visszavonulóban van, de Slachta Margit még mindig ütőképes, különösen bottal.

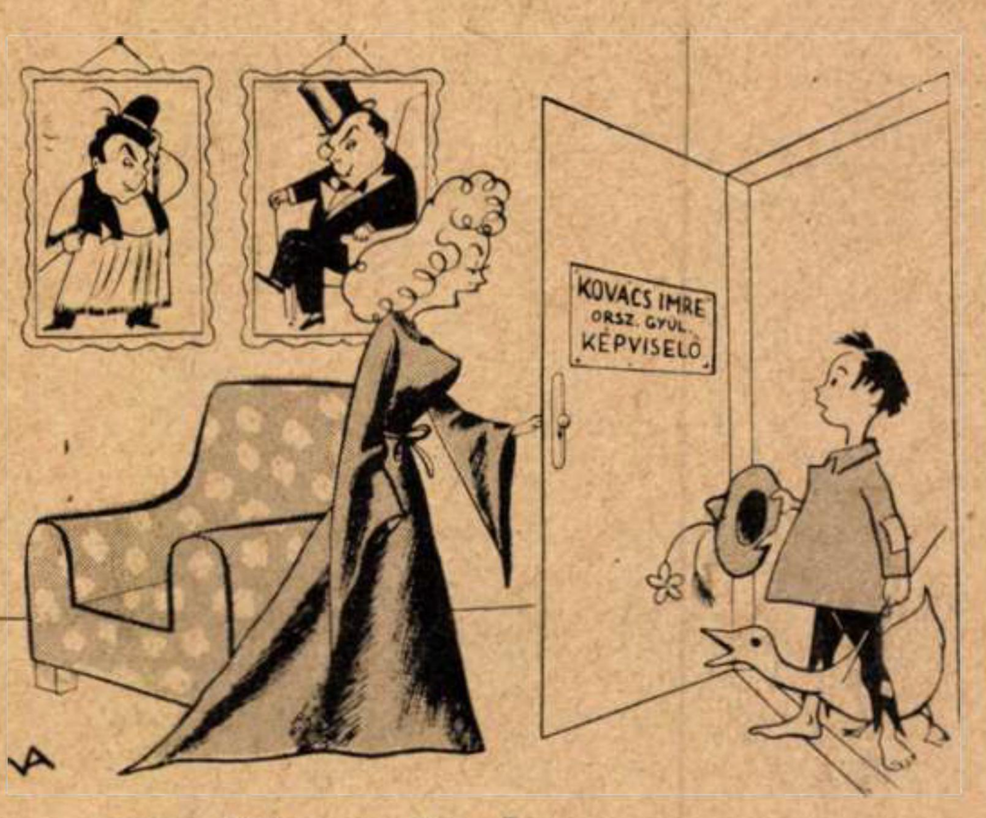
Az amerikaiak különben már három atombombát ledobtak, ezt mindenki tudja, csak

a hatóságok titkolják.

Két ledobott atombombát már értékesítettek is a feketepiacon, a GR nem is tudott a nyomára jutni. A harmadik atombomba robbanását csak azért nem lehetett megfigyelni, mert azonnal megcáfolták, pedig több ismerős hozzátartozójának a barátja saját maga hallotta, amint mesélték.

Vannak, akik azt mondják, hogy nincs háború, sőt nem is lesz, az ilyen felelőtlen örömhírterjesztőkre azonban nem szabad hallgatni!

A lipótvárosi felvégen

— Nincs itthon az Imre?
— Nincs. Pártot alapít.
— Milyen pártot?
— Honnan tudjam én azt, mikor még ő maga se tudja.

Baj van a Totóval

Rogyák elkeseredetten panaszkodik barátjának, Paculáknak.

— Hogy nekem milyen pechem van! Állandóan vesztek a football-totón. Sohasem tudom eltalálni, hogy melyik csapatot verik meg.

— Látod, milyen naiv vagy? — mondja Pacul. — Miért nem tippelsz a fotballbíróra? Azt biztosan minden meccsen megverik.

A Dzsungel és Vidéke szerkesztőségében

— Kedves barátom, ez a verse még nem közölhető, de már látni lehet az oroszlánkörmöket.

Példázat arról,

hogy mért csatlakozott Pfeifferhez Sulyok egész tábora?

Matcsák, az emberbarát havonta ötöt forinttal támogatott egy tönkrement testvérpárt. Egy alkalommal csak a fiatalabbik jelentkezett.

— Hát a bátyja hol van? — kérdezte tőle.

— Meghalt.

— Fogadja részvétemet — mondta az adományozó és átadott neki öt forintot.

— Pardon, nekem tíz jár! — hangzott a meglepő kijelentés.

— Hogy-hogy?

— Mert a megboldogultnak én vagyok az általános örököse.

Jobb műsor

— Zárd el a rádiót, fiam, Kvantáne megkezdte az adását.

Példázat arról,

hogy minden politikai párt a legjobb véleménnyel van sajátmagáról.

A kis Benőkét kiviszi papája a temetőbe. Benőke sorra olvassa a sírfeliratokat.

— Itt nyugszik X, a legjobb férj, itt nyugszik Y, a legönfeláldozóbb feleség, itt nyugszik Z, a legnemesebb emberbarát.

Mikor már egy csomó sírfeliratot elolvasott, megkérdezi a papájától:

— Mondd, papa, hol vannak eltemetve a rossz emberek?

Ellenőrzik a háztartási alkalmazottakkal való bánásmódot

— Nagysága, miért üti maga azt a cselédet?

— Mert nem akar osztrigát enni, ha jön a razzia.

Példázat

néhány új képviselő demokratikus multjáról

A kiváló festőhöz beállít egy ifjú hölgy és modellnek ajánlkozik.

— Állt már modellt valahol? — kérdezi tőle a festő.

— Hogyne kérem — feleli a hölgy. — Doktor Kelemennél.

— Doktor Kelemen... milyen doktor az?

— Orvosdoktor.

— Na és az szokott festeni?

— Nem, — feleli a hölgy — festeni nem szokott.

—o—

Példázat arról,

hogy miért kapnak a távozó miniszterek mindig valami jó állást?

Havlicsek felesége panaszkodik az urának:

— Ede, vegyél nekem egy új esernyőt, a régi már olyan rossz, hogy el kell dobnom.

— Nana, — mondja Havlicsek — eldobni nem kell, itthon még használhatod.

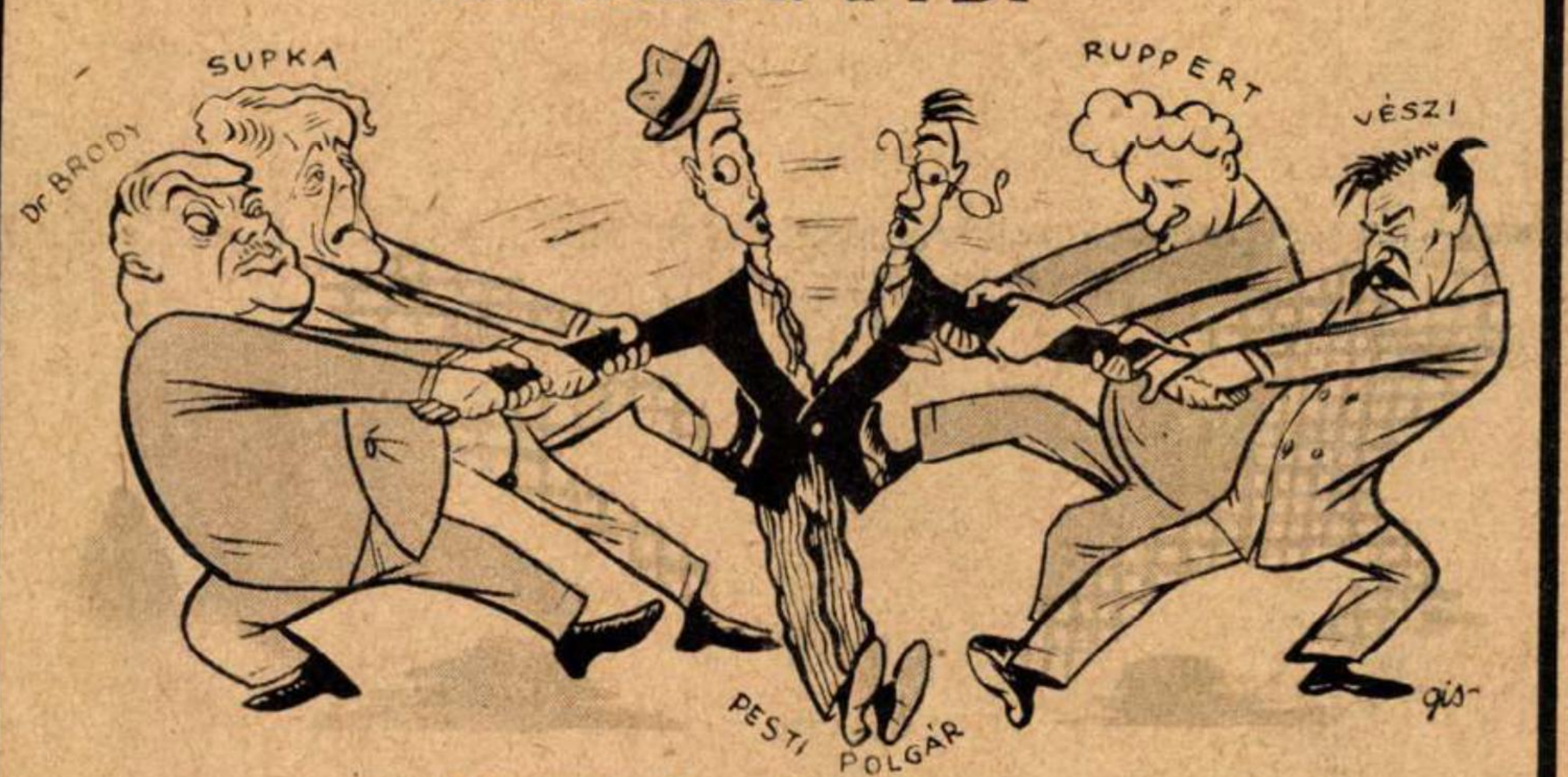
F.

Tipusmenü

— Típusmenüt parancsol? Tessék, ott a spanyolfal mögött.

Kettészakadt a PDP

Megosztoznak a választójuk tömegén.

A csendőrök őrangyala

(Mateovics Barankovics-párti képviselő a parlamentben nyugdíjat követelt a csendőröknek.)

— Ne féljenek, csendőr urak, én kiállok magukért. Hogyha már vérdíjat nem kaphatnak, legalább nyugdíjat kapjanak.

A 7 legennivalóbb vicce

A típusmenü bevezetése után két pasas betér egy nem éppen jóhírű vendéglőbe és típusmenüt rendelnek. Komor arccal végigeszik a menüt, utána az egyik megkérdi a másiktól:

— Te vajjon miért hívják ezt típusmenünek?

— Nyilván azért — magyarázza meg a másik — mert olyan az íze, mint a típuscipőé.

Ujabb behívások

Egyik zenés színházunkban, a készülő új operett librettójára való tekintettel, újabb évfolyamokat hívtak be a vicclapok régi köteteiből.

Ballada rólam és Bubuska Mancikáról

Bubuska Manci szőke volt
S nagyon szerettem én,
De jött egy férfi s megcsala,
Ez szomorú, de tény.
De megvigasztalt: „Gugyerák,
Ne légy bús emián!
Ez fűszeres és te tudod,
Mily nagy a liszthiány".

Ám jött egy másik férfi is
S lelkem jobbik fele,
A szép Bubuska Mancika
Megint megcsalt vele.
De megvigasztalt: „Gugyerák,
Ne légy bús emián!
Ez textiles és te tudod,
Nagy a flanellhiány".

Aztán megint jött valaki,
Ki sokat fecsegett
S úgy megcsalt vele Mancika,
Hogy szinte recsegett.
De megvigasztalt: „Gugyerák,
Ne légy bús emián,
Ez bankár volt és te tudod
Mily nagy a pénzhiány".

Aztán megint jött valaki,
Már nem számoltam én,
Manci, mondtam, lassan kihal
Szívemből a remény.
De megvigasztalt: „Gugyerák,
Ne légy bús emián!
Ez férfi volt s tudod milyen
Nagy a férfihiány..."

Gergely deák

Interju a disznóval

A disznót az óljában találtam meg. Éppen egy pikáns francia vicclapot olvasott pirulva.

Hellyel kínált meg. A felesége udvariasan kérdezte:

— Moslékot, vagy kukoricát parancsol?

— Inkább egy kis szalonnát kérek — szerénykedtem.

A disznóné megdöbbenve nézett rám.

— Kéjgyilkos — röfögte megborzongva és kiszaladt az ólból.

Ő kezdte a beszélgetést.

— A sógorom írt Zalából — röfögte. — Ott búzával etetik a disznókat. Hát érdemes Pesten disznónak lenni?

— Érdemes — világosítottam fel.

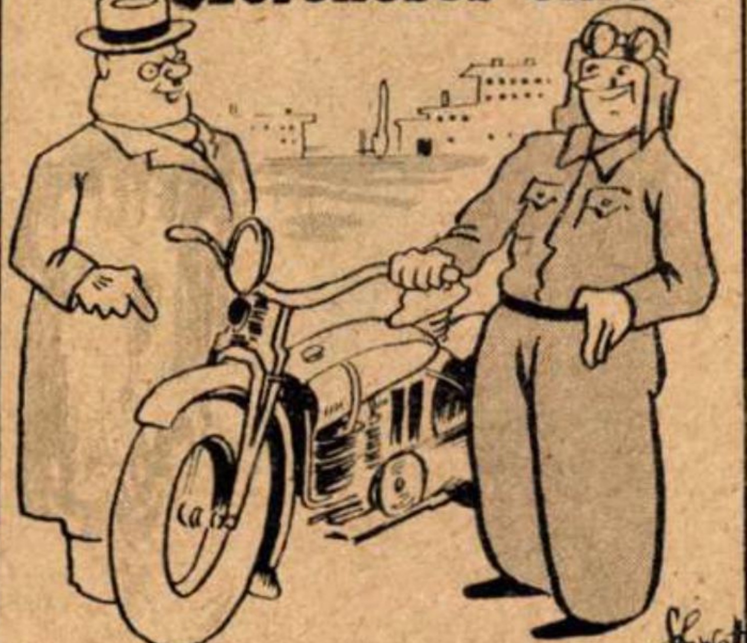
— De ahhoz valami tőke kell — legyintett. — Egyébként mit óhajt?

— Szeretném, ha nyilatkozna a Ludas Matyi részére arról, hogy csak elöljárói engedéllyel szabad disznót vágni.

A fülemhez hajolt.

— Nézze — súgta — azok a naiv humoristák azt hiszik, hogy mi örülünk ennek. Micsoda tévedés! Maga előtt nincs titkom, elmondok mindent őszintén. A feleségem megcsal valami disznóval, mind a hatvannégy fiam lusta disznó, a lányom meg elzüllött, elment tenyészsertésnek. Kellett nekem ez a rendelet, szerkesztő úr? Most kénytelen leszek gázzal öngyilkos lenni...

Szerencsés ember

— Jól működik a motorkerékpárja?

— Mi az, hogy? Ez a szerencsém, mert ha nem működne jól, gyalog kellene szaladgálnom benzin után.

Illusztrált népdal

Rámás csizmát visel a babám...

Foglalkozás

— Mondd, ki ez a Dulles?
— Háborús uszító!
— Ez egy foglalkozás?
— Mi az, hogy! Tudod, milyen remekül fizetik?

Kishont Ferenc:

Mindenki benne van...

A napokban az a benyomásom támadt, hogy maholnap itt a tél és nekem még nincs télikabátom. Ezzel kapcsolatosan láttam a nagykörúti Fax és Mordvinnál, a kirakatban egy kedvemrevaló télikabátanyagot, ha jól emlékszem méterenként 350.— forintos áron. Szerencsére még az is eszembejutott, hogy Kázmérnak, a barátomnak unokabáttya dr. Pavcsák Antal. Azt pedig mindenki tudja, hogy dr. Pavcsák menyasszonyának a textiles Mordvin Endre a vőlegénye. Így hát megvolt az összeköttetésem is!

Délben felkerestem Kázmért, de csak az öcscsével Dezsőkével tudtam beszélni, aki megígérte, hogy átadja bátyjának az üzenetemet. Kázmér este tényleg eljött hozzám és egy ajánlósorokat tartalmazó, leragasztott borítékot adott nekem az unokabátyjához.

— Ismerem én is ezt az anyagot — mondotta Kázmér — Azt hiszem most már drágább, mint amikor te a kirakatban láttad. Kínos nekem, mert úgy néz ki, mintha keresni akarnék rajtad...!

Biztosítottam, hogy ez nevetséges feltevés.

A boríték azonban nem lehetett jól leragasztva, mert forró vízgőz fölé tartva hamarosan kinyílt és így akarva nemakarva kénytelen voltam elolvasni az ajánlósorokat.

„Antikám — írta Kázmér — e sorok átadója a legjobb barátom. A menyasszonyod útján akar Mordvintól télikabátanyagot. Én 5%-al szeretnék benne lenni, de kérlek kalkuláld bele az öcsémet: Dezsőt is, mert ő közvetítette tegnap az üzletet. Sziv. Kázmcsi."

Gondosan visszatettem az ajánlósorokat és felkerestem dr. Pavcsákot, egy égtelenül szimpatikus jogászembert.

— Örülök — jelentette ki barátságosan dr. Pavcsák — hogy egy embertársamnak segítségére lehetek. Ez nekünk diplomásoknak kötelességünk is! Ön bizonyára nem gazdag ember, jól fog jönni a menyasszonyom közbenjárása. Mindjárt fel is hívom őt telefonon!

Azzal átvitte a telefont a másik szobába és hosszasan beszélgetett a menyasszonyával. Egyes mondattöredékek áthallatszottak:

— Kázmérék tízzel ...
... Télikabátanyag ... egy gazdag pasi ... én is öttel ... mondmár! ... az anyámat is kalkuláld bele ... tessék? Ő szült engem! ... persze, hogy te is ... öttel ... csók mókuci ...

— Holnap hívja fel barátom Mordvin Endrét — mondotta dr. Pavcsák, mikor hóna alatt a telefonnal visszatért — a menyasszonyom még ma beszél vele. Az anyag közben talán megdrágult, dehát ez ma világjelenség. Sajnos. Remélem nem gondol arra, hogy...

Felháborodva utasítottam vissza, hogy én arra gondolnék. Elbucsuztunk és én másnap felhívtam Mordvint.

— Óh, persze már emlékszem ... — jelentette ki a kereskedőember — az anyag a rendelkezésére áll, de sajnos a kirakati árnál 25 percenttel drágábban...

Utánaszámoltam.

— Csak hússzal! — javítottam ki, de ő közölte, hogy a menyasszonyának egy barátnője jött el tegnap az üzenettel, mire kénytelen voltam belemenni a huszonötbe.

— Akkor cirka 440.— forint lesz méterenként... — szögezte le Mordvin, amikor váratlanul széjjelkapcsolták a vonalat.

— Halló — szólalt meg egy nő hang — itt a telefonoskisasszony beszél. Szeretnék én is félpercenttel benne lenni a hívóállomás télikabátanyagában!

*

A városban ilyenformán már híremmehetett, mert ma reggel felkeresett Róbert, egyik barátom és így szólt hozzám:

— Kötöznivaló bolond vagy, ha hagyod, hogy mindenki keressen rajtad...! Gyere, elmegyünk a nagybátyámhoz, aki textilkereskedő és megveszszük ott ugyanezt az anyagot, a „jóakaróid" nélkül...! Gyere!

És csakugyan, még ma délelőtt megvásároltuk Róbert nagybátyjának az üzletében a télikabátanyagot 370.— ért.

A kirakatban egyébként 350.—-ért volt kitéve.

Harmincéves a Szovjetunió

— Engedje meg, hogy gratuláljak a harmincadik születésnapjához. Ha mi ketten összefogunk nem érheti baj a világot!

Vetközteтők és egyéb fenegyerekek

— Az a fiatal a tied, Jenő, te vagy a szatír.

A 7 legvalószínűbb vicce

Havlicsekné kalapot próbál. A masamód agyba-főbe dícséri:

— Mint egy álom, nagyságos asszonyom, mint egy álom!

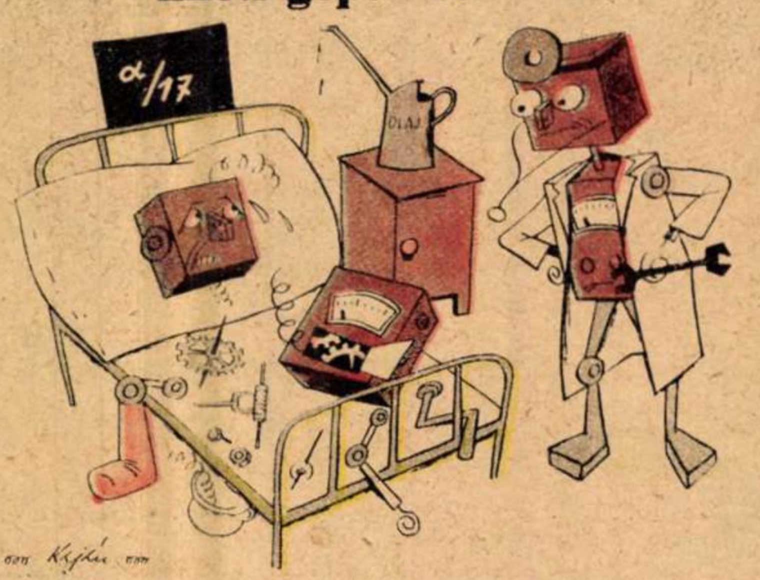
Havlicsekné nézegeti magát a tükörben és megkérdi:

— Tényleg olyan jól áll?

A masomód extázisba jön:

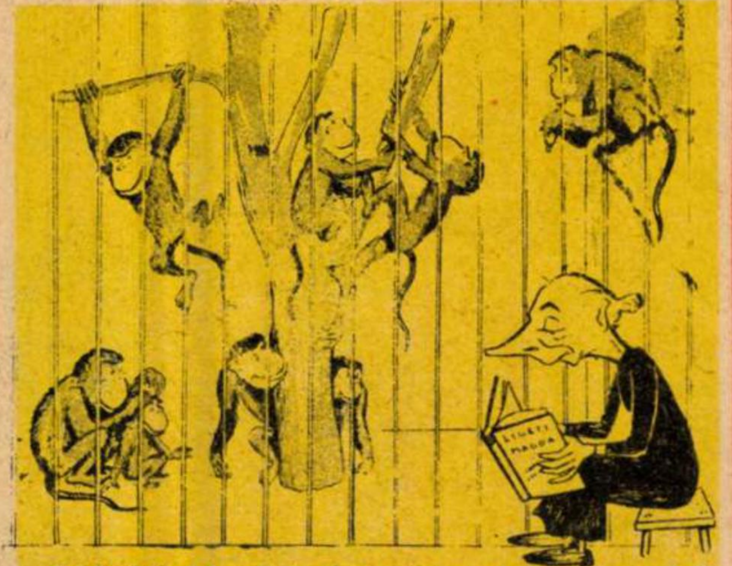
— Szenzációsan, nagyságos asszonyom, szenzációsan. Ha nem venne fel semmit, csak ezt a kalapot, már akkor is óriási feltűnést keltene.

Eheti gépemberünk

— Ne legyen gyerek, szedje össze magát.

A Darwin fiú esete Schlachta Margittal

Schlachta Margitot, hogy az ember származásának gondolatával megbarátkozzék, rajzolónk a dárwinizmus elméletének megfelelő környezetbe tette. Schlachta ugyan semmit sem tanult a majmoktól, de a majmok már szidják a demokráciát.

Praktikus női divat

A nagy divattervező büszkén nézett rám.

— Az idén a hosszú szoknya lesz a divat. Ebben a szoknyában nem lehet majd villanyosra szállni, sőt járni sem lehet benne, csak tipegni, vagy ugrándozni, mint a verebek. Ehhez járul a halcsontos derék, amely teljesen megakadályozza a lehajlást és egy modern frizura, amely naponta legalább három órát vesz igénybe.

— És mondja, kérem, — érdeklődtem — hogy fognak a nők ebben a maskarában dolgozni?

A nagy divattervező megütődve nézett rám.

— Nem értem a kérdést uram. Hát hogy képzeli, hogy az, aki dolgozik, meg fogja tudni fizetni ezt a divatot!

Ludas Matyi azt üzeni

Ikart nőbizottság. A beküldött kis történet nagyon édes, de lapunkban már megjelent.

I. Kán, Ploesti. Köszönjük kedves elismerését. A beküldött rajzötlet valóban mulatságos, fel is fogjuk használni. Szívélyesen köszöntjük.

Ludas Matyi

Megjelenik minden csütörtökön

Felelős szerkesztő: DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó: ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat ...ffset-körforgógépein. ...lős nyomdavezető: ...deczky László.

Maga könnyen nevet

ha megveszi a Ludas Matyi 1948-as naptárát, amelyben a legjobb magyar humoristák és rajzolók teszik próbára nevetőizmait.

Ára 2 forint.

Tehát egy jóízű nevetés átlag 0.003 fillérjébe kerül.

Vera és a házasság

— Tegnap tíz méter anyagot vettem a menyasszonyi ruhámhoz. Mert ha nem tudnád, a jövő héten férjhez megyek.

— Fogadd őszinte gratulációmat. Remélem jól választottál?

— Mi az hogy! Hetvenkét forint volt métere.

Az év leghülyébb vicce

Gugyerák bemegy a trafikba:
— Kaphatok Chesterfieldet?
— Hogyne — feleli előzékenyen a trafikos.
— Akkor kérek egy doboz Tiszavirágot.

Pepita úr a rémhírterjesztő

Irta: Gergely Miklós

1.

A szomszédomban lakik Pepita úr, a rémhírterjesztő. Van valami mellékfoglalkozása is, de azt csak azért csinálja, mert abból él.

Pepita úr fantasztikus karriert futott be. Tíz évvel ezelőtt, mint egyszerű kis szerelmi rémhírterjesztő kezdte, ami ebben a szakmában olyan, mint mondjuk a bőrszakmában a kifutóság. Akkor gyengéden karonfogta az embereket és mélyen a szemükbe nézett, mielőtt beszélni kezdett volna.

— Férfinek tartja ön magát Gugyerák úr? — kérdezte egyízben tőlem.

— Feltétlenül — mondtam bizonytalanul.

— Akkor tudja meg, hogy a menyasszonya, a Mancika, a Mangán Jenővel ül most egy mozipáholyban és...

— Az Istenért — szakítottam félbe rémülten, mert ezután mindenféle jöhetett. — Csak nem akarja azt mondani, hogy Mangán akar valamit a menyasszonyomtól?

— Persze, hogy nem — nyugtatott meg Pepita úr. — Mit is akarhatna tőle? Hiszen már három évvel ezelőtt egy egészséges ikerpárt szült neki. De inkább hallgatok, mert félek, hogy olyanokat fogok mondani, amivel esetleg szétdúlom a boldogságukat.

2.

Pepita úr karrierjének nyitja az, hogy rájött, hogy ma már nem Mancika és Ilonka érdekli az embereket, hanem Marshall és Bevin. Tegnap délután átjött hozzám és közölte velem, hogy mit mondott Marshall. Amit a Mancikáról közölt tíz évvel ezelőtt, az lágy tavaszi fuvallat volt ehhez képest.

Aztán elvonult és egyedül hagyott kétségeimmel, amelyek éppoly erősek voltak, mint tíz évvel ezelőtt Mancikával kapcsolatban.

3.

Estig nem történt semmi. Akkor újra átjött hozzám Pepita úr.

— Most idegeskedik, hogy lesz-e háború, vagy nem — mondta szigorúan.

— Egy kicsit tényleg félek a háborútól — vallottam be —, mert csiklandós vagyok.

— Pedig nincs oka az idegességre — nyugtatott meg. — Ne töprengjen azon, hogy lesz-e háború vagy sem, mert már a szomszéd utcában dörögnek az ágyúk.

Hiszékeny ember vagyok, akik jól ismernek, egy kicsit hülyének is tartanak, hanem ez már sok volt.

— Ez már mégiscsak arcátlan hazugság, Pepita úr — utasítottam rendre. — Ha a szomszéd utcában dörögnének az ágyúk, az idehallatszana!

— Igen — torkolt le Pepita úr — de ezek azok az újtípusú ágyúk, amelyek hangtalanul dörögnek.

Hiába, nem lehetett kifogni rajta.

4.

Természetesen Pepita urat is utolérte a sorsa, mint mindnyájunkat. Letartóztatták és a vizsgálóbíró elé került. Ezt azért tudom, mert véletlenül éppen akkor nyitottam be a vizsgálóbíróhoz valami ügyben, amikor Pepita urat kihallgatta.

Pepita úr lehajtott fejjel állt a vizsgálóbíró előtt, valamit sugdosott a fülébe és a vizsgálóbíró halálsápadtan hallgatta.

Meghosszabbitották a karikatura-kiállitást

Szegő Gizi: Miniszterelnök úr, miért nem nevet ezen a Schlachtán?

Dinnyés: Ezen csak akkor lehet nevetni, ha beszél.

Az orvostudomány legújabb rohamléptei

Az orvostudomány már olyan rohamléptekkel halad, hogy képtelenség gyalog utólérni. Nemrégiben például Mac Kegnei ir tudós felfedezte a sípcsonttörés baktériumát, ami annyit jelent, hogy nemsokára már talán megelőzhető lesz ez a kellemetlen betegség.

A sípcsonttörés baktériuma a spirális bacillusok családjába tartozik és rúgás utján fertőz. Mac Kegneinek állítólag sikerült az ellenszérumát is megtalálni és egy kis falu fiataljait próbaképpen már be is oltották vele. Az eredmény meglepően jó! A beoltottaknak csupán 12%-a esett át a gyermekkori sípcsonttörésen, ezek közül is 6%-nak teljesen meggyógyult a lába, 4% biceg és 2%-nak még van kedve futballozni.

A neves tudós most a lúdtalp baktériumát kutatja, de előzőleg még fel akarja fedezni az autóbalesetek kórokozóját is.

A „dizőz" otthon

— Írja meg, szerkesztő úr, hogy én is elvesztettem az állásomat.

— De úgy látom, a munkahelye megmaradt.

Kultúrát a népnek

avagy

a „B. Orgia Lukrécia"

című film rövid tartalma

VI. Sándor pápát két gyermekkel és egy leánykával áldja meg az Úr. Mindhárom csemete egészséges gondolkozású, derék Borgiákká nő fel, csak Cézár egy kicsit gyilkolós, Lukrécia meg olyan hogyismondjamcsak. Lukrécia hamarosan férjhezmegy egy jólszituált úrhoz, de házassága boldogtalan, mert férjét Cézár idő előtt meggyilkolja, mire a jóképű nő elcsábítja a lovászfiatalembert, a testőrkapitányt és a lohndinert. Később Lukri házasságot köt Arragoni Aurél földbirtokossal, de bátyja, Cézár ezt is meggyilkolja, mire megint férjhezmegy valakihez, de Cézár kénytelen ezalkalommal is gyilkolni. Cézár, hogy elterelje a gyanut, mintha kizárólag huga férjeire pályázna, megöli saját bátyját is, ezt azonban atyja, VI. Sándor is megtudja s büntetésből napokig nem köszön Cázárnak és mondanivalóit is csak a legszükségesebbre korlátozza. Lukrécia kihasználva a kedvező lélektani pillanatot, gyorsan hozzámegy dr. Szvicsek Emil köz- és váltóügyvédhez, de Cézár meggyilkolja Szvicseket. Ezután Lukrit elveszi feleségül egy gépspecialista, de Cézár meggyilkolja. Erre Lukri tanul a dologból és most már nem megy férjhez egy illetőhöz, csak úgy viselkedik, mintha férjhezment volna hozzá, de Cézár éppenúgy meggyilkolja az illetőt, mintha férjhezment volna, mire Lukri belátja, hogy mindegy és abbahagyja az egész filmet.

K. F.

Liliomos boszorkány

— Hallottad, miket beszél ez a boszorkány?

— Ne törődj vele, mi azért nyugodtan csókolózhatunk.

Dilemma

— Azt tudom, hogy a bal felső szemfoga fáj szegény kicsikémnek, csak azt nem tudom, hogy melyiknek.

A 7 leggyengébb vicce

Holupkának meghal a felesége. A temetés napján meglátogatja egy ismerőse, hogy kondoleáljon neki. Megrőkönyödve látja, hogy a gyászoló férj ingujjra vetkőzve römizik a barátaival. A látogató felháborodva mondja Holupkának:

— Nahát, ez hallatlan! Én jövök magát vigasztalni, azt hittem, a legnagyobb bánatba merülve találom, és maga kártyázik?

Holupka leteszi a lapot és szomorúan bólogat:

— Igaz, igaz, de mikor a megboldogult után nem maradt arckép és a pikkdáma olyan nagyon hasonlít rá...

A molnár és gyermeke

Halottak napján hajdanában,
Kétkedni ebben mernek-e?
Megjelentek a színpadokon
A molnár és a gyermeke.

Rémdráma volt ez a javából,
Kriptaszag volt a permete,
Idegeinkre mentek kissé
A molnár és a gyermeke.

Az idén ez is megváltozott,
Nem tudom, ezen nyernek-e?
Idegek helyett rozst őröltek
A molnár és a gyermeke.

(—éghy)

Nincs főzelék feltéttel a vendéglőkben

Pincér: Sajnálom kérem, nincs főzelék feltéttel.

Detektív: Akkor lesz hat hónap feltétlenül.

Rosszul áll az őszi vetés Amerikában

Truman gazda: Valami baj van a vetésünkkel.
Wallace: Ne csodálja, ha folyton ilyen parasztokat importálnak.

Őskutatás a Slachta-pártban

A Keresztény női tábor férfi tagozatában is elkezdték az őskutatást. Minden tagnak családfát kell szerkesztenie és ezt beadni a főslachtának.

1. Aki már a pártba való belépés előtt elégette Darwintól származó könyveit, az maradhat.

2. Aki be tudja bizonyítani, hogy Ádám és Évától származik, s ennek bizonyítására be tudja csatolni ősei fügefalevelét, az is maradhat.

3. Akinek viszont dédszülei közül három majom volt, annak ki kell lépnie a pártból.

Nem felel meg azonban a valóságnak az a hír, hogy a Keresztény Női Tábor lassan elfogy, ezzel szemben való az, hogy a Tábor egyre szaporodik és növekedik. Nem kell félteni a kihalástól egy olyan Női Tábort, amelyben Férfiak is vannak.

Ha a luxusvendéglők is bevezetik a típusmenüt...

Az elegáns luxusétteremben a pincér izgatottan rohan a tulajhoz és rámutat egy kopottöltözetű emberre:

— Az az úr típusmenüt kért főnök úr, mit csináljak?

— Adjon neki öt forintot, hogy menjen egy másik vendéglőbe.

Művészi tanács

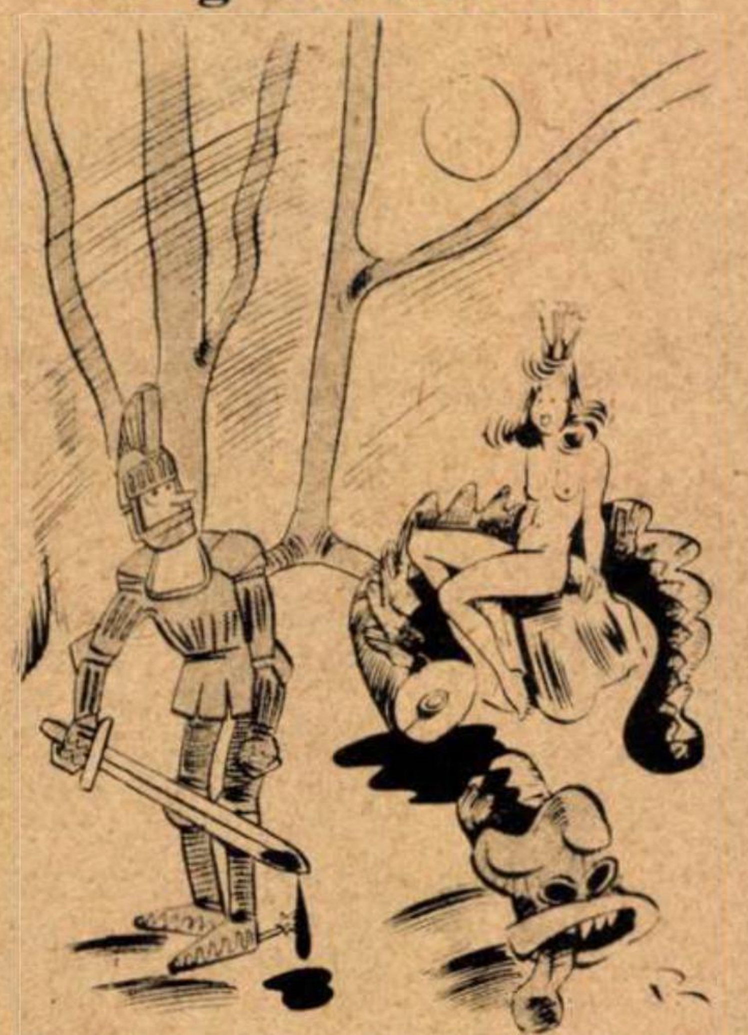
Major Tamás a multkor próba közben elvesztette a türelmét és azt ajánlotta az egyik ifjú színésznek, hogy válasszon sürgősen valami más pályát.

Az ifjú keserves arcot vágott:

— De, amikor én úgy vonzódom a deszkákhoz.

— Na és? — mondta Major. — Ha annyira vonzódol a deszkákhoz, akkor menj el asztalosnak.

Eddig és ne tovább

— Sajnos, kisasszony, többet nem tehetek, vőlegény vagyok...

Az uzsorabíróságon

— Megvonom az iparengedélyét, mert drágán csinálta a ruhát.
— És miért kapom a hat hónapot?
— Az a cugehőr.

Rajzolánk őrült ötlete

Kiszolgált kutya.

Korszerű sláger

(A sláger lélektanához hozzátartozik, hogy a refrénben lehetőleg valamelyik külföldi várost varázsoljuk a hallgató elé, például azt mondjuk, hogy Oké, Mejdir vagy Tokio. Ennélfogva nem azt énekeljük, hogy „Kiskunlacházán van egy kis lokál“, hanem hogy „Párisban huncut a lány“, noha Kiskunlacházán is huncut, csak ezt a Schlachta nem akarja elhinni.

Ezúttal Dél-Amerikát választottuk slágerünk székesfővárosául, mivelhogy ez a tartomány most amúgyis az érdeklődés előterébe került az ismert kommunista-üldözésekkel kapcsolatban. Az alább következő bugibugi rumbatangót főleg a Pfeiffer-párt házibáljain éneklik előszeretettel két petició között.)

Túl Rakamazon
van az Amazon,
ha a telet megérem,
odautazom.
Jancsi, Ferike,
Böske, Erika,
nincsen még egy oly hely, mint
Délamerika.

Refrain:

Ott, ahol zúg az a nagy folyó,
ott, ahol nyilasnak lenni jó,
ott, ahol meleg van
s nem kell a jäger,
s majdnem embernek
számít a néger,
testvérem, oda kén' menni, ó.
Bűvös-bájos, nyári éjjel
enyhe szél is támad,
s kéz a kézben öldököljük
a cucilistákat,
kommunistát, négert kötünk
valamennyi fára,
kedvesem, oly szép a biznisz
Délamerikába'.

Hidvéghy Ferenc:

Schlachta Margit legendája

Schlachta Margit interpellál
És miközben úszít, heccel,
Tán a fehér lovat várja
Vele együtt Zadravetz-cel.

Új háborút, tengernagyot
S míg a szóvihar kavarg itt,
A Novarát várja talán
Schlachta Novarrai Margit.

Lelke gyengéd, hisz hajdan a
Botbüntetést megszavazta.
Jóvátételről suttog most
S l ó v á t é t e l t űz a Schlachta.

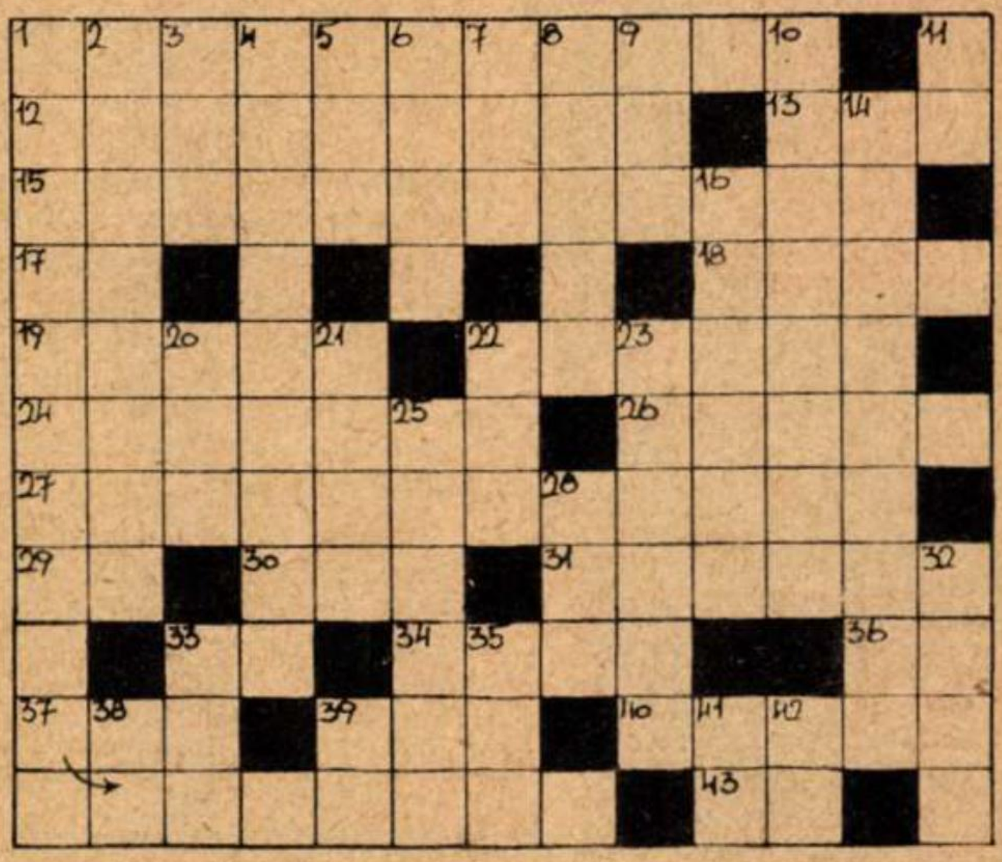
A mentelmi előtt majd a
Karját szélesen kitárja
És mert botbüntetés nincs már,
Csak a NOt-büntetést várja.

CSAK a szórakozás kedvéért!

MULTHETI SZÁMUNKBAN KÖZÖLT KERESZTREJTVÉNYÜNK MEGFEJTÉSE.

Vízszintes: 1. Ki tanyája ez a nyárfás? 10. Igazi. 11. Rosztov. 14. Mézesmadzag. 16. Ez. 17. Em. 18. Tn. 19 Cs. 20. Negyed. 22. Kay. 23. Sz. 24. Tt. 25. Éli világát. 26. Amen. 27. Sor. 28. Ke. 29. Hib. 31. Magas fa. 34. Ágál. 36. Lu. 37. Ádáz. 38. Zalán futása. 42. Tűz.

Függőleges: 1. Kiment a ház az ablakon. 2. Igézet. 3. Taz. 4. Az enyém. 5. Nis. 6. Áram. 7. Jód. 8. Asztalos. 9. Do. 12. Tg. 13. Vesztegzár. 15. Medina. 19. Csák. 21. Elem. 22. Kisautó. 26. A bála. 30. Igaz. 32. Gluk. 33. Adat. 35. Láb. 39. NL. 40. Fa. 41. Án.

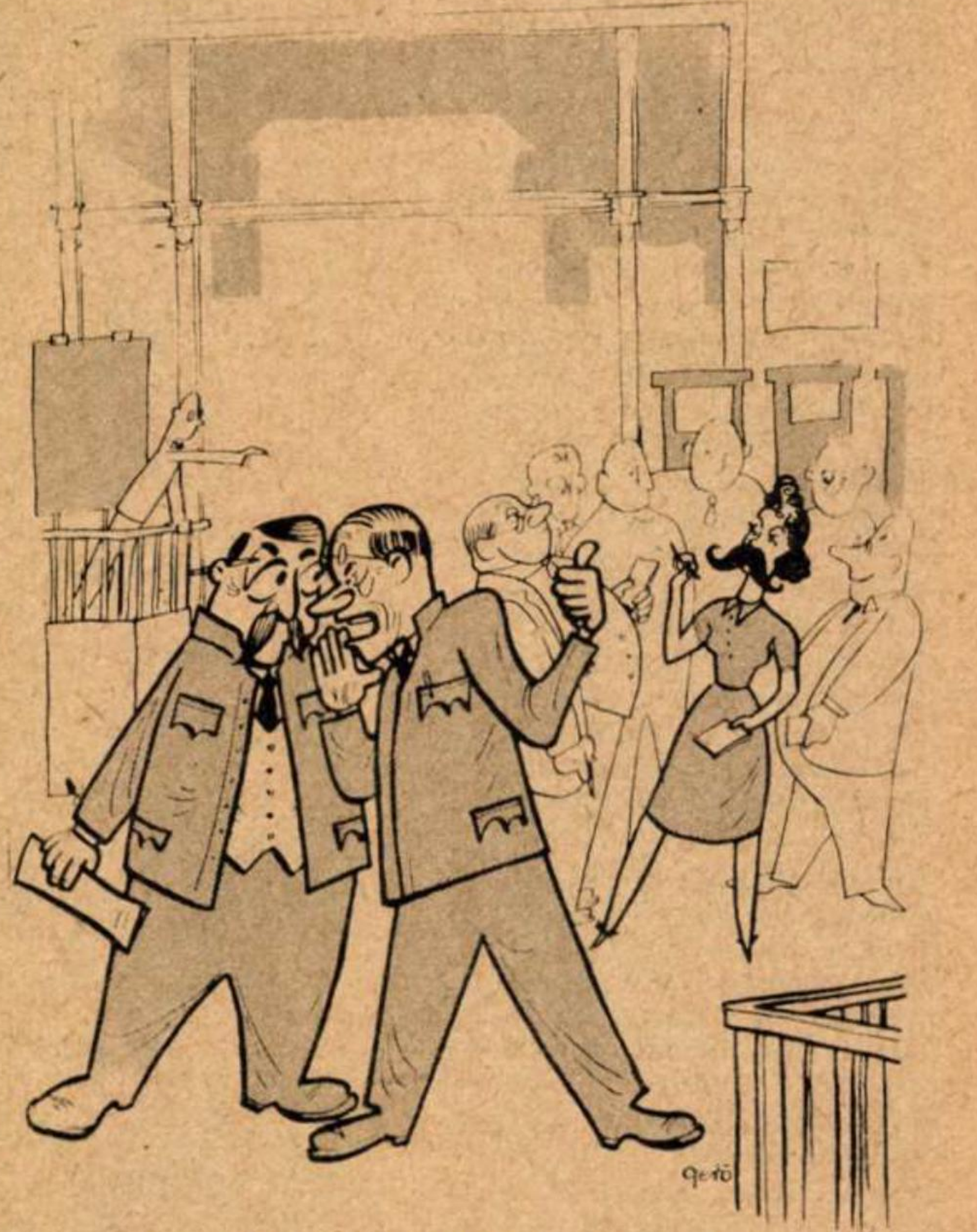
VÍZSZINTES:

1. Robespierre volt a vezérük
12. Megfontolt, számító
13. Földhasító gép
15. Vasmegyei falu
17. Mesefilm volt
18. Mértani fogalom
19. A lap széle
22. Angol hordómérték
24. Tartomány volt az ókori Itáliában
26. Végén csattanó valami
27. Választási tényező
29. Éles mássalhangzói
30. Befejezetlen álom
31. Kiművel, telíti a koponyát
33. ... alfabéta
34. Anna egyik becézése
36. Udine hatásai (!)
37. Az egyik apostol
39. Cigarettát pusztít
40. Irodalmi mű
43. Gyógyszer a sebre

FÜGGŐLEGES:

1. Angol regényíró
2. Több, mint regény
3. Matematikai kifejezés
4. Emberszabású majom
5. Ágy angolul
6. Leánynév
7. Irány része
8. Leszármazottja, követője
9. Túlízesített az étel
10. A kiscsibe „készítési módja“
11. Azértis!
14. Nitrocellulose-oldat
16. Helytelen szó, írásművek végén
20. Testvérbetűk
21. Szovjetoroszországi város az Oka-folyónál
22. Hüvelyes főzelék
23. Összeesik, bedűl
25. Első világháborús folyó
28. Korszak görög szóval
32. Kemény, trópusi fafajta
33. Női ruhadarab
35. Római 998-as
38. Kártya magánhangzói
39. Siker kezdete és vége
41. El van keseredve
42. Zuhatag, víztömeg

Nem járhat nő tőzsdére

— Az az alak ott gyanús nekem.

Amerikai tragédia

— Jaj, biztos úr, úgylátszik, túl gyorsan álltam meg, amikor utánam kiáltott...

BORZALMAK OLDALA
GYENGE IDEGZETŰEK NE OLVASSÁK!

A legújabb Világszenzáció!

A világ legpokolibban megcsonkitott hullája

Kizárolag erősidegzetűeknek, illetve még azoknak se

Jaj!

Pokoli, tébolyult, őrjítő, idegrázó, stb. jelenetek színhelye volt tegnap délután pontosan három és között a XVI. kerületi Külső Gázszag-utca.

Bubuska Vendel nyolcvanhároméves pékinas leszaladt egy pillanatra a lakásából, hogy megpofozza egy ismerősét, még az ajtót se tette be, csak annyit mondott családjának, hogy „Mindjárt jövök."

A szerencsétlen pékinas három perc mulva csakugyan visszajött, betette az ajtót, lehúzta a harisnyáját, papucsot vett fel, majd gyanutlanul elkezdte a Világot olvasni. Több érdekes dolog aztán már nem is történt vele.

Az igazi borzalmak azonban csak ezután következtek a csöndes kültelki ház életében. Este félhétkor be akart jönni a ház kapuján Csikk Veronika nyugalmazott háztartásbeli. Ahogy a félhomályos kapualjba lépett, velőtrázó sikoly szakadt fel cserepes ajkáról. A kapu alatt ugyanis egy hatalmas hulla feküdt.

Még borzalmasabbá tette a leletet, hogy a hullának hiányzott az egész feje. A fiatal nyugalmazott háztartásbeli, aki jó nevelésben részesült és nem volt ilyesmihez szokva, élesen sikoltozott tovább. A kicsődülő lakók megállapították, hogy a hullának nemcsak a feje, hanem a nyaka és a válla is hiányzik, sőt tüzetesebb megvizsgálás után kiderült, hogy a melle és dereka sincs meg, valamint a karjai és a lábai is hiányoznak.

A tébolyult borzalmak éjszakája volt ez: egy faggyúgyertya kísértetiesen pislogó világosságánál megállapították, hogy a holttest egyetlen megmaradt része egy cipőfűző, amely a maga meztelenségében olyan irtózatos látványt nyujtott, hogy a gyengébb idegzetű asszonyok közül többen enni kezdtek.

A borzalmasan megcsonkított holttestet a késő éjjeli órákban szállították el és közszemlére tették ki.

A Világ munkatársa beszélt a negyvenhat nővel, akik a borzalmasan megcsonkított holtestben vőlegényüket vélték felismerni.

— Egy félpár cipőfűző maradt meg a drágámból — zokogta az egyik. — Nem baj, az is harminc fillér és negyvenért már vehetek egy Világot...

Megtaláltuk a csepeli gyilkosság áldozatát!

Az illető nem hulla, 165 centi magas és feltűnően sokat beszél! Egyes részeit még homály fedi!

Munkatársunknak másfélórai bravuros nyomozás után sikerült megtalálnia a csepeli kéjgyilkosság áldozatát Malcsák Benő állásnélküli búvár személyében. A „Spicces vízipókhoz" címzett vendéglőben akadtunk rá, éppen egy

erősen megcsonkított

bécsiszeletet evett és a Világot olvasta, tehát tökéletesen ráillett az a személyleírás, amelyet a Teleki-téren a kékszínű jegyek „A" szelvényére kaptunk. Meg sem kísérelte a tagadást.

— Igen, én vagyok az áldozat — mondja

meghökkento cinizmussal

és szavai nyomán egy kalandokban és fordulatokban rendkívül gazdag életpálya bontakozik ki szemeink előtt.

A fiatal Malcsák Benő huszonnégyéves korában, iskolái elvégzése után született egy biborpiros nyári alkonyon a Nyiregyháza melletti Kolozsváron.

Már gyerekkorában

kitűnt társai közül azzal, hogy semmiben sem különbözött tőlük. Ez a különcsége sokáig megmaradt és végzetesen determinálta élete későbbi szakaszát és átszállójegyét. A csepeli gyilkosság napján

valami különös lelkikényszertől hajtva,

vásárolt egy Világ-ot, egy Világosság-ot és egy Szabadság-ot és ettől kezdve feltartóztathatatlanul rohant végzete felé. Naponta megvette az összes bulvárlapokat, amitől egyrészt anyagi romlásba dőlt, másrészt

csaknem megtébolyodott,

állandó kényszerképzetei vannak és hol a Supkára, hol a Harasztira gyanakszik. Így lett fiatalon, alig hetvennyolc éves korában a csepeli gyilkosság egyetlen igazi áldozata és csak az vigasztalja, hogy a Világ legközelebbi pályázatán esetleg megnyeri a kisorsolandó nagy hathengeres kényszerzubbonyt.

Eddig tart Malcsák Benő vallomása. Rövid agnoszkálás után búcsút veszünk tőle és kilépünk az utcára. November van. A szél néhány elsárgult rendőri riportert kerget az őszi aszfalton.

(dalárd)

Az utolsó szó jogán

Csepelen kifogták a Dunából egy szerencsétlen meggyilkolt nő maradványait. Ebben az ügyben eddig két szenzációs fordulat következett be. A keddi szenzációs fordulat: Armi Irma az áldozat. A szerdai szenzációs fordulat: nem Armi Irma az áldozat.

A humorista bánatosan teszi le a tollat. Az az indián-tánc, amit az úgynevezett bulvárd-sajtó jár egy-egy bonctani lelet körül, már nem parodizálható. Mit torzítson az ember azon, ami torzabb már nem is lehetne? Egy témával hát megint kevesebb. Kár, Szép, jó, mindig hálás téma volt.

*

Persze, valami kis új mulatság mindig akad.

Az egyik délutáni lap riportere kedden elsőnek jelentette: Armi Irma az áldozat. Szerdán az áldozatnak vélt lány apja megtekintette a tetemet és kijelentette, hogy nem a lánya. A tetemnézés után beszélt az ujságíróval, akinek el akarta mondani, hogy tévedés történt, nem az ő lányáról van szó. Az ujságíró azonban, azt akarta hallani, hogy igenis neki volt igaza. Ennek következtében kettejük beszélgetése körülbelül így folyt le:

— Hát szerkesztő úr, ez bizony nem az én...

— Várjunk csak. Hát a hajszín nem egyezik?

— Az kérem egyezne talán, de nem egy barna nő van kérem...

— Várjunk csak ... Olyan barna nő, aki nemcsak barna, de eltünt is, nincs ám valami sok!

— Az lehet kérem, de ez mégsem az én lányom, no!

— Hanem hát akkor kié?

— Azt én honnan tudhassam?

— Szóval ön azt állítja, hogyha az ön kedves lányát feldarabolnák, nem így nézne ki?

— Én nem tudom kérem, hogy nézne ki az én kedves lányom feldarabolva.

— Na úgy-e! Hát akkor honnan tudja, hogy ez nem a maga lánya?

— Hát kérem... hebegi az illető — azt én nem tudom... Csak úgy látom, hogy nem az Irmuska.

— Noshát legyen erős uram! Igenis az Irmuska!

— Ez biztos?

— Mint a halál

— Szóval azt tetszik gondolni, hogy gyászoljuk?

— Egész nyugodtan!

Azzal az ujságíró beszalad a szerkesztőségbe, mert megszületett a harmadik szenzációs fordulat: mégis Armi Irma az áldozat. És alcímnek még azt is odaírja: „Beszélgetés a gyászoló apával".

Hajh, hajh...

De, ha már el kell temetnünk egy témát, legalább utoljára kitomboljuk magunkat. Mint látható, búcsúoldalunkon fellép a társulat színe-java. Azután agyő, feldarabolt holttest, ég veletek titokzatos körülmények, szenzációs fordulatok. Belefáradtunk a dologba. Már a legborzalmasabb riporton sem tudunk röhögni.

Tabi László

Gádor Béla:

A MI KIS SAJTÓNK

1. közlemény

Véres, rejtélyes szatírgyilkosság harakirivel egybekapcsolva a Nagyfuvaros-utcában.

Ma délben borzalmas iszonyatnak jöttek nyomára a Ngyfuvaros-utcában. A 33. számú földszintes ház második emeletén lévő misztikus szobakonyhás lakás hátborzongató konyhájában húscafatokat és zsírdarabkákat találtak egy bőrbe erősen bevarrva. Az első pillanatban világos volt, hogy véres, rejtélyes szatírgyilkossággal állunk szemben, harakirivel egybekapcsolva. Tekintettel arra, hogy a legnagyobb húsdarab is csak másfél centi nagyságú, egyelőre csak anyit sikerült megállapitani, hogy az áldozat 18 éves és három hónapos, feltűnően tündöklő szépségű, szőkésbarna lány, aki nem szerette a grízes metéltet. A bestiális gyilkosgonosztevő valószínűleg hentes vagy mészáros volt, mert a húsdarabkák nagy szakértelemmel voltak a bőrbe belevarrva.

2. közlemény

Megoldódott a nagyfuvarosutcai gyilkosság rejtélye. Az áldozat Mata Hari, egy észvesztően szép, fiatal táncosnő.

A nagyfuvárosutcai rejtélyborzalom ügyében munkatársunk befejezte a nyomozást. Sikerült minden kétséget kizáróan megállapitani, hogy az áldozat Mata Hari, a szívdöglesztően klassz táncosnő, aki már régebben eltünt szülei lakásáról. A feltűnően izmoscombú fiatal lány már napok óta jegyben járt gyilkosával, aki Kisvárdán sakter volt. Munkatársunk felkereste lakásán az öreg Matát. Az igénytelen szobában, a sarokban mosdótál volt, mellette cirokseprű. Az öreg Mata, akinek a feje nem volt bekötve, egy cseppet sem raccsolva beszél:

— Nem... Nem hiszem, hogy a lányom volt... Hiszen már negyven éve meghalt...

A Mata-mama is higgadtan fogadta az eseményeket. Nem sírt, nem jajveszékelt, nem is volt otthon.

3. közlemény

Váratlan fordulat a nagyfuvarosutcai rejtély ügyében. Nem Mata Hari az áldozat, csak valószínű.

Az öreg Mata ma bejelentést tett a rendőrségre, hogy lánya időközben megkerült. Ugyanis csak a szomszéd kocsmába ment le sörért és visszajött. Ezzel szemben most már biztosra vehető, hogy a gyilkos azonos a düsseldorfi rémmel, aki Haverda Máriát a Párisi Nagyáruház pincéjében megölte. A nyomozás folyik.

4. közlemény

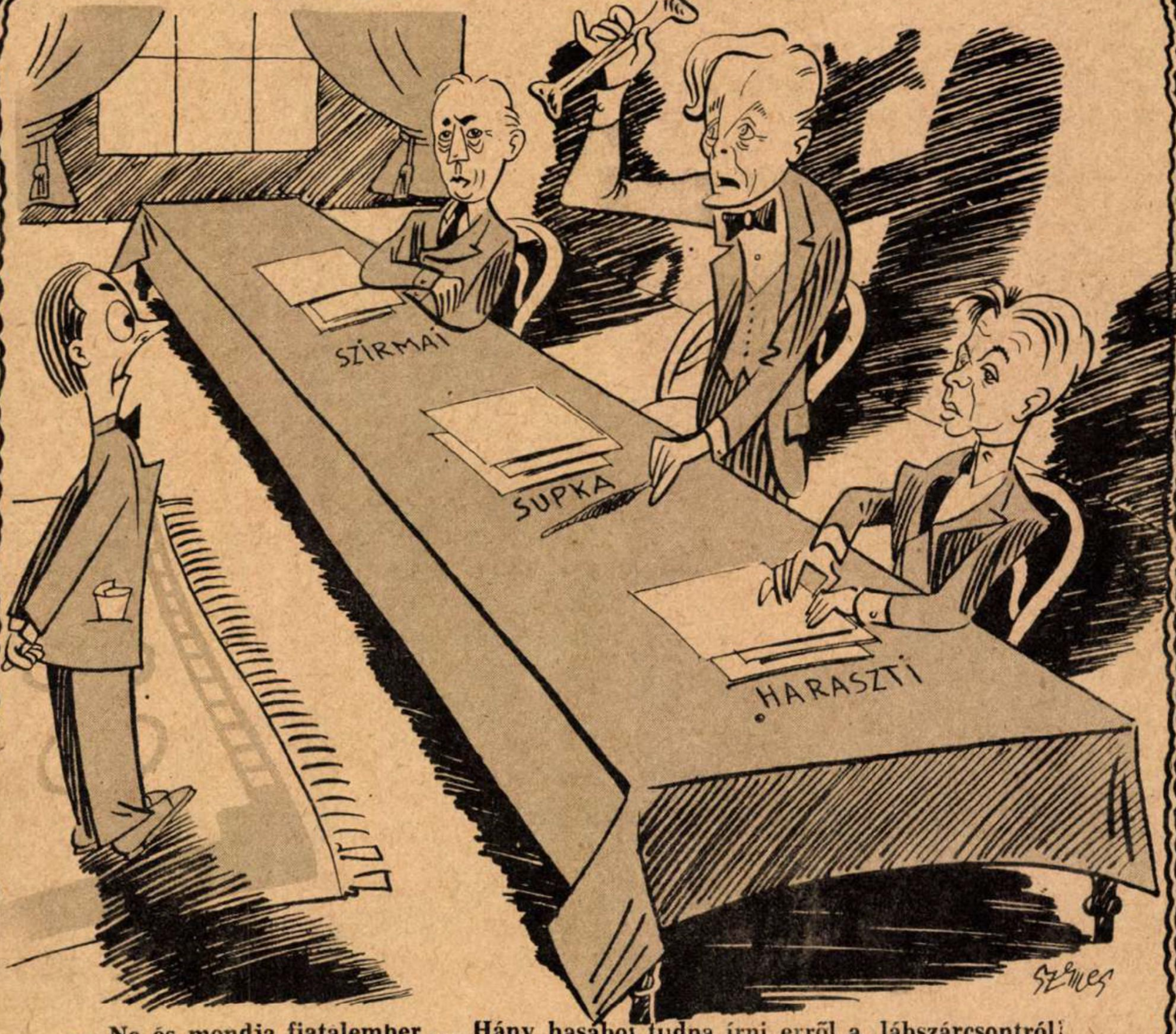
Legváratlanabb fordulat a Mata Hari-gyilkosság ügyében.

A nagyfuvarosutcai gyilkosság ügye tovább bonyolódik. Kiderült, hogy a konyhában talált, börbevarrt hús- és zsírdarabkák egy nagy darab disznósajt volt, amelyet a lakó, Paculek Gyula, családjával jóízűen elfogyasztott. Paculek Mária, aki a bűnjel legnagyobb részét elfogyasztotta, így nyilatkozott munkatársunknak:

— Klassz volt. Nagyon bírom a disznósajtot.

Azért valami nincs rendben Paculek Mária körül. A csodálatos szépségű fiatal lánynak feltűnően gömbölyű térdei vannak és járás közben ingerlően ringatja tökéletes csípőjét. Hat hónapja jegyben jár egy henteslegénnyel. A nyomozás folyik.

Ujságírójelölt a vizsgán

— Na és mondja fiatalember... Hány hasábot tudna írni erről a lábszárcsontról!

Fegyvergyárosok

— Rettenetes kérem! Ősszesen negyvenötéves vagyok és már a harmadik békét élem át . . .

Ujabb botrányos tömegverekedés a fővárosban

A Ludas Matyi munkatársa beszámol a verekedés előzményeiről

Minket is megpofoztak!

Tegnap délután újabb botrányos tömegverekedés színhelye volt a Kulcscsont-tér. Munkatársunknak abban a ritka szerencsében volt része, hogy mindvégig jelen volt, sőt egy pár pofont is kapott, amiről néhány jólsikerült fényképfelvételt is készített.

A tömegverekedés úgy kezdődött, hogy Borjú Ambrus nyugalmazott foglalkozásnélküli újságot olvasott a Kulcscsont-tér egyik szögletében és közben rosszallóan csóválta a fejét:

— Szörnyű! — mondta hangosan. — Már megint tömegverekedés volt! Az emberek minden semmiségen összeverekednek!

— Undorító — kapcsolódott bele hátulról Csimpolya Gedeon főszardiniakeretező — ilyenek az emberek, minden semmiségért összeverekednek.

— Szégyenletes — sóhajtott Borjú — de micsoda szemtelenség az, hátulról beleolvasni az én újságomba? Kivájjam a szemedet?

— Az anyád — jegyezte meg Csimpolya — talán én a tiédet?

Ekkor Borjú hasbarúgta Csimpolyát, Csimpolya pedig Borjút.

— Egy-egy — mondta Borjú és éppen a kezét akarta nyújtani búcsúzóul Csimpolyának, amikor hozzájuklépett Vargánya Balambér tartalékos hegedűtokcsiszoló és rájukförmedt:

— Nem szégyelik magukat, kulturemberek léttükre az utcán verekedni?

És két-két pofont kent le mindkettőjüknek. Amikor mindhárman a földön hemperegtek, öt eddig meg nem állapított személyazonosságú egyén lépett oda, hogy megakadályozza a tömegverekedést és addig rugdalták a földön verekedőket, amíg őket is el nem kezdték rugdalni hátulról a nők, akiknek gyenge idegei nem bírták el a verekedés látványát. Egyikük revolvert rántott elő és ijesztésül Csimpolya balszívébe lőtt.

Mi ekkor kaptuk az első pofont, a másodikat csak rögtön utána. Természetesen nem hagyhattuk, hogy a verekedés elfajuljon, ezért a hozzánk legközelebb álló két embert egyszerűen hasbarúgtuk, hogy észretérjenek, de csodálatosképpen nem hajlottak a jó szóra.

Csak késő este sikerült jobb belátásra bírni a verekedőket egy járókelőnek, aki a következő békítő szónoklatot intézte a tömeghez:

— Ha kultúrembereknek tartják magukat, akkor hagyják abba a verekedést, mert öt perc múlva bezárják a kapukat és akkor kapupénzt kell fizetni!

A verekedés két perc alatt végetért.

Ennyi idő kellett ugyanis hozzá, hogy még gyorsan félholtra verjék a fentemlített járókelőt. (g. m.)

Külvárosi srác

— Hol születtél fiacskám?

— Én nem születtem, nekem mostohamamám van.

Kovács Imre új pártja

Kovács Imre, az ismert Paraszt-, Balogh-, Kisgazda-, Pfeiffer-, stb. párti politikus hír szerint új pártot alapít. A kiváló államférfiúnak ugyanis az utóbbi időkben történt sűrű ki- és belépései következtében súlyos viszértágulása támadt, amelyen sem a gyakran megismételt kooperációs kísérletek, sem pedig a transzfuziók nem segítettek. Kovács Imre ezúttal megpróbál önállóan a saját viszeres lábaira állni. Az általa alapított új párt neve: Független, magyar, nemkommunista, parasztszármazású úriemberek evangélikus férfitábora. Azok, akik az új párt célkitűzéseivel egyetértenek, minél előbb jelentkezzenek a párt vezetőjénél, hogy ezeket a célkitűzéseket ő is megismerhesse.

Szigorú ember

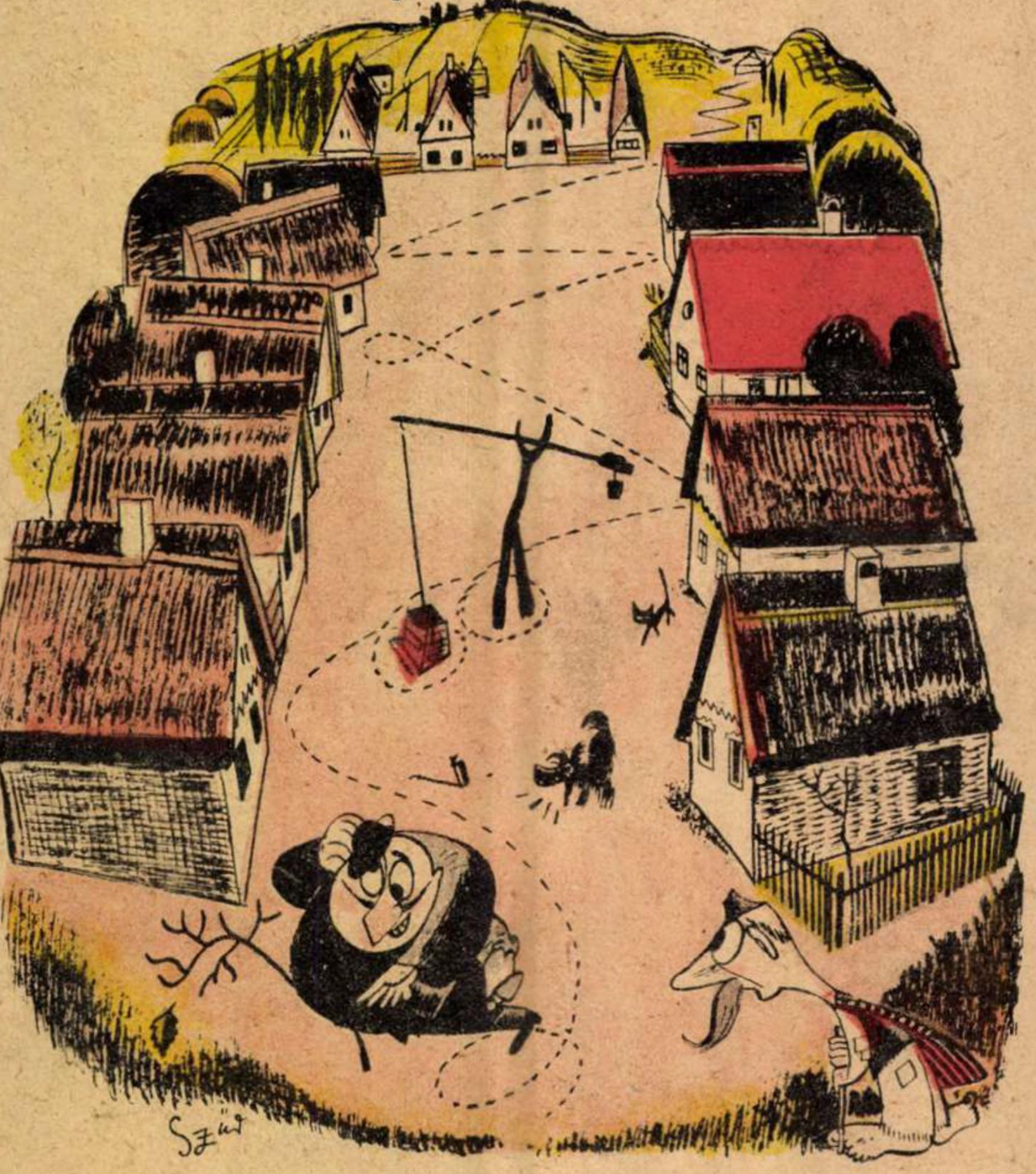
— Mit szól hozzá, havonta egy kiló streptomycint hozunk be Amerikából.

— Ugyan hagyja, beszélni se szeretek róla.

— Nem örül neki?

— Dehogy nem. De nem tudom kimondani.

Pálinkát főznek a buzából

— Tyű, a mindenit, ennek jó búzatermése lehetett!

Taszajtó Nagy Gergely esete a gabonapálinkával

— Mit búsulsz már megint, te Gergely?

— Hadd el, te Péter, csempész lett belőlem. Az úgy volt hogy odajön hozzám a héten az Andris:

— Tudod-e te Gergely, hogy a százholdas Hájas Ambrus pálinkát főzetett a fél gabonatermésébből, oszt most ki akarja csempészni?

— Most már, hogy mondod, tudom.

— Oszt nem teszel semmit?

— Dehogynem. Majd segítek neki. Az üzlet, üzlet.

Meg se vártam, hogy az Andris kiköpjön, mentem egyenest Hájashoz.

— Mi van a pálinkával? — kérdeztem.

— Bolond kend, Gergely — sápadt el Hájas. — Nincs nekem semmiféle pálinkám.

— Hát ez a sok hordó itt?

— Ezekbe vizet rezerváltam, ha még tovább tartana az aszály.

— Jó büdös víz — szagoltam meg.

— Jobb a semminél.

— Ne bolondozzon már Ambrus — súgtam a fülébe. — Nem rosszvégből kérdem én. Bótot akarok én magával csinálni hallja, mert tudja meg, hogy én okleveles csempész vagyok.

— Észnél legyen kend Gergely — hökkent meg. — Okleveles csempész nincs is.

— Nincs hát, mert én vagyok az egyetlen. Igy bánok én el a határőrökkel — mondtam és hasbavágtam Ambrust, hogy összecsuklott. — De ez még semmi, mert a multkor egy meg akart állítani, annak meg csak így csináltam e — mondtam és sípcsonton rúgtam, hogy behengeredett az asztal alá.

— Lehet a dologba valami — nyögte Ambrus az asztal alól.

— Tudtam én, hogy van magának esze — mondtam —, ha nem is a jóféléből. Jöjjön, rakjuk fel a hordókat a szekérre, oszt indítsunk, mert reggel lesz.

Egy óra alatt megvolt a rakodás, akkor felültünk a bakra.

A patakig nem történt semmi, hacsak az nem, hogy az öreg Hájas egyre dícsért, hogy ilyen betyár ügyes csempészt még nem is látott, hanem ott aztán szépen befordítottam az egész rakományt a kiszáradt patakmederbe s megbillentettem a kalapomat.

— Hová, Gergely? — jajgatott Hájas.

— Megyek, hívom a falut, hogy hozzanak szilkét, ibriket, miegymást, mert csudát tett az Úristen a patakkal. Sose féljen, a tíz percentért majd eljövök holnap.

— Ezt tette velem kend, nyomorult gazember! — hörögte Hájas.

Hanem ezt már nem hagyhattam szó nélkül.

— Ezt nem vártam volna, hogy így beszéljen velem, Ambrus, nem ezt érdemeltem én magától! Tudja meg, hogy másnak húsz percentért nem csináltam volna ezt meg . . .